

sł., muz. i opr. Mirosław Gałęski

♩ = 75 2

S
A

T
B

12

10 3

S
A

T
B

Za - po - mnia - leś, a wspo - mnieć to ta - ki wstyd. Kim ty -
Za - po - mnia - leś, bo - ja - kże wy go - dne to! Gdzie cię

27

S
A

T
B

je - steś? Czy to ich wi - na, że zło w to - bie trwa? a mo - że ty, a mo - że
los gna. Nie wiesz, nic nie wiesz, czy nie aż do dna! a prze - cież ty, a prze - cież

33

♩ = 150

S
A

T
B

ja? Za - cznij od sie - bie zmie - niać świat. Spójrz hen, w głąb
ja... Mo - żesz od no - wa za - cząć żyć. Iść cię - żką

39

S
A

T
B

sie - bie, u - czci - wie patrz. Z po - ko - rą przy - znaj o - wo - ce
dro - gą, nie mieć, lecz być! Za - u - faj Te - mu, któ - ry od

45

3

S
A

T
B

zła, zro - dzi - ła w zło - ści zła wo - ła twa. Je - szcze nie
lat, Już dwóch ty - się - cy pa - trzy na świat. Pło - nie na -

51

S
A

T
B

wszy - stko stra - co - ne jest, stra - co - ne Pó - ki o - sta - tni ży - czli - wy
dzie - ją wśród tru - dnych dni, tru - dnych. U - ma - cnia wia - rę, gdy se - rce

57

S
A

gest, ży - czli - wy Trwa w two - im se - rcu, jak plo - mień drga. plo - mień. Bły - szczy na -
drzy se - rce Mi - łość ro - zwi - ja, jak kwie - cie maj, kwie - cie. Daj ją dziś

T
B

63

S
A

dzie - i skra! Daj lu - dziom mi - łość,
świa - tu, daj!

T
B

daj lu - dziom

69

S
A

mi - łość swo - ją daj, mi - łość daj. Lu - dziom serc twa - rdych, lu - dziom smu - tnych du -

T
B

75

S
A

szy. Daj lu - dziom mi - łość, po - każ szczę - ścia raj, szczę - ścia raj. Niech o - na lód w se - rcach

T
B

daj lu - dziom

81

To Coda 1

S
A

ich po - kru - szy. Daj świa - tu mi - łość, mi - łość swo - ją daj, mi - łość

T
B

87

S
A

daj, Bo co - raz tru - dniej zna - leźć ją na świe - cie. Po - móż jej ro - snać,

T
B

93

S
A

na jej stru - nach graj, stru - nach graj. Wejź z nią jak z świa - tłem w no - we ty - siąc le -

T
B

99 *D.S. al Coda* Coda 3 8

S A
cie. szy. Daj lu - dziom mi - łość, mi - łość swo - ją

T B
3 8
daj lu - dziom

117

S A
daj, mi - łość daj, Lu - dziom serc twa - rdych, lu - dziom smu - tnych du - - -

T B

122

S A
szy. Daj lu - dziom mi - łość, po - kaz szczę - ścia raj, szczę - ścia raj. Niech o - na

T B
daj lu - dziom

127

S A
lód w se - rcach ich po - kru - - - szy. Daj świa - tu mi - łość,

T B

132

S A
mi - łość swo - ją daj, mi - łość daj, Bo co - raz tru - dniej zna - leżć ją na

T B

137

S A
świe - - - cie. Po - móż jej ro - snąć, na jej stru - nach graj, stru - nach

T B

142 Fine

S A
graj. Wejź z nią jak z świa - tłem w no - we ty - siąc le - - - cie.

T B